

os med sine Projektiler, uden at vi ere i Stand til at besvare hans Ild med nogen nævneværdig Virkning“.

Jeg tilraader det samme, jeg raader til at bruge Tiden, ingen kan vide, hvad Aaret kan bringe, og jeg gør opmærksom paa, at det er jo dog forholdsvis beskedne Midler, man forlanger. Skønt det paa Grund af Forholdene i Aar er gørligt for Krigsministeriet at modtage Bevillingerne, ogsaa saa reducerede, som de ere, haaber jeg dog ved Forhandling med det ærede Udvalg mellem 2den og 3dje Behandling at faa i det mindste nogle af de strøgne Bevillinger genindsatte, navnlig saadanne, som, medens de ikke have nogen stor finansiel Betydning, dog ere af en ganske overordentlig Nytte for Forsvaret. Vi have jo alle samme Tanke, nemlig Fædrelandets Tary, vi ville jo alle det samme, nemlig bevare vort Land for Krigens Ulykker, men det bedste Middel dertil er at være forberedt paa eventuelt at modtage Krigen; ved at være forberedt derpaa, opnaa vi snarest, at man lader os leve i Fred.

Til Slutning ønsker jeg at omtale et Par Konti, som ere anførte sidst, da de ere komne lidt senere til det ærede Udvalg. Den ene, Ændringsforslag under Nr. 216, der vedrører Brusehaner i visse Kaserer, angaar naturligvis en Post, der kan vente til det følgende Aar, men det er dog en Post, der er ret vigtig i hygieinisk Henseende og i høj Grad udvikler Renligheds-sansen hos Mandskabet, hvorfor jeg tillægger Forslaget stor Betydning. Ændringsforslaget under Nr. 217 vedrører Udvidelse af Krigsministeriets Lokaler; Bevillingen, der søges, og som kun er 6,700 Kr., vilde jeg rigtig nok sætte overordentlig Pris paa at faa. Sagen er nemlig den, at Pladsen i Krigsministeriet er yderst indskrænket. Jeg vilde ønske, at det ærede Udvalg eller hvem der overhovedet interesserer sig derfor, vilde se op i Krigsministeriet og gøre sig bekendt med Pladsforholdene der. De vilde da sikkert komme til Erkendelse af Nødvendigheden af at gøre en Forandring heri. Jeg skal fremhæve, at i 1ste Kontor er Forholdet det, at man har maattet anbringe Fuldmægtigen i et ganske smalt Værelse, der kun er 3 Alen bredt, saa han akkurat kan sidde der. Dette Værelse er tillige Gennemgangsværelse for hele Kontorpersonalet, som jævnlig skal ind og tale med Kontorchefen, og yderligere er det Entré og Forstue for de mange, der skulle tale med Chefen for Kontoret, og da han behandler Sagerne vedrørende Hærens Personel, kommer der overordentlig mange til

ham, saa der er aldrig Ro. I Vinduesfordybningen har man maattet anbringe en Officer, det eneste Sted, hvor man kunde sætte ham. I Sekretariatet er der kun eet Værelse. Det er ikke meget for Sekretæren med hans Personale. Det er meget ofte, at der kommer Folk, der skulle tale med Sekretæren om forskellige Ting, og som kunne ønske at tale med ham, nden at det overværes af Kontorpersonalet. Der afholdes jævnlig Kommissionsmøder i Krigsministeriet, men der er kun een Stue dertil med Plads akkurat til 8 Mennesker og ikke til noget som helst andet. For at faa mere Plads i Krigsministeriet har jeg været nødsaget til at rømme Biblioteket, lade Bøgerne pakke i Kasser og sætte dem op paa et Loft ovenover Arkivet. Man vil forstaa, hvilken uhyre Gene og Kalamitet det er, naar man skal bruge nogle Bøger af Biblioteket, da at oplede dem deroppe. Det er ret betegnende for Situationens Vanskelighed, at man maa kaste Bøgerne paa Loftet. Skulde der nu komme noget paa, at der skal udfoldes, som man jo altid taler om, en „febrilsk“ Virksomhed i saadanne Tilfælde i Krigsministeriet, og man altsaa maa tilkalde Personale, ved jeg ikke, hvor jeg skal anbringe dette. Jeg vilde komme ud over Vanskelighederne ved at faa 6,700 Kr. til Flytning af Trykkeriet. Krigsministeriets Trykkeri er desuden meget uheldig anbragt i 3 forskellige meget indskrænkede Rum, som ligge meget langt fra hinanden. Sætteriet er i den ene Ende af Bygningen, i nogen Afstand derfra er Trykkeriet, og endelig ogsaa i nogen Afstand fra dette er der en Stue, hvori Satsen opbevares. Trykkeripersonalet maa altsaa løbe paa Gangene fra den ene Stue til den anden, taber let Satsen og har i det hele taget yderst indskrænket Plads. Dersom en i Gaarden isoleret liggende Staldbygning blev indrettet til Trykkeriet, saa kunde vi faa Plads til Ordonnanser og lidt mere Rum i Ministeriet. Krigsministeriet er et meget stort Ministerium, der har meget at tage Vare; vi lægge Vægt paa, at Sagerne ekspederes hurtig, men Betingelsen derfor er selvfølgelig, at vi have Plads til Personalet. Endelig det sidste Ændringsforslag, Nr. 218, vedrører en Bolig i Aarhus for den kommanderende General i anden Generalkommandodistrikt. Dette Forslag har været fremsat allerede ved Finanslovens Behandling 1889—90. Naar det genoptages, er det af forskellige Grunde, for det første maa man sige, at det er højst uheldigt, at der